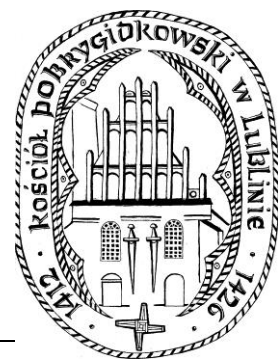

Buletyn Rektoratu

UROZ. CHRYSYUSA KRÓLA, 23 LISTOPADA 2014 r. NR 38 (165)

CHRISTUS VINCI, CHRISTUS REGNAT,
CHRISTUS IMPERAT

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 24.11., św. Andrzeja Dung-Lac

7.00 +Jan Marian Krawczyk –24 Gregorianka

7.30

11.00 O zdrowie duszy i ciała dla Marii za wstawiennictwem Św. Judy Tadeusza

18.00 +Adolf Kowalczyk – 24 Gregorianka

Wtorek, 25.11., św. Katarzyny Aleksandr.

7.00 +Adolf Kowalczyk – 25 Gregorianka

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Jan Marian Krawczyk –25 Gregorianka

18.00 +Marian (4r)

18.00+Tadeusz Kokowicz (11m-c)

Środa, 26.11.

7.00 +Jan Marian Krawczyk – 26 Gregorianka

7.30

11.00 +Teresa (4r)

18.00 +Helena Umińska (17r)

18.00+Adolf Kowalczyk – 26 Gregorianka

Czwartek, 27.11.

7.00

7.30

8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**

11.00 +Jan Marian Krawczyk – 27 Gregorianka

18.00 +Adolf Kowalczyk – 27 Gregorianka

18.00 +Leokadia, Władysław, Agnieszka, Aniela, Wojciech

Piątek, 28.11.

7.00 +Jan Marian Krawczyk – 28 Gregorianka

7.30

11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**

18.00 +Adolf Kowalczyk – 28 Gregorianka

18.00 O zdrowie i Boże Błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Andrzeja z racji imienin

Sobota, 29.11.

7.00 +Jan Marian Krawczyk – 29 Gregorianka

7.30

11.00 +ks. Henryk Dulniak, zm. z rodz. Dulniaków i Rachwałów

18.00 +Adolf Kowalczyk – 29 Gregorianka

18.00 +Tomasz Twardygrosz (20 r)

I NIEDZIELA ADWENTU, 30.11

7.00 +Apolinary, Jolanta, Władysława, zm. z Kuśnierskich

8.00 +Stanisława i Zdzisław Morawscy

9.30 +Jan Marian Krawczyk – 30 Gregorianka

9.30 +Aleksander (11r), Genowefa, Michał Mędykowscy

11.00 +Adolf Kowalczyk – 30 Gregorianka

11.00 +Romuald w rocznicę śmierci i zm. Ze Stoleckich

12.00 +Wanda i Wacław

12.00 +Andrzej, Ludwika

13.15 +Helena, Halina, Jadwiga, Zbysław, Michał Gospodarek, Jerzy Zasada

13.15 O zdrowie, Boże Błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Andrzeja Jędraka

16.00 +Stanisław Bryda (17r), zm z rodz. Brydów Wielomskich

18.00 +Aleksandra, Joanna, Henryk, zm z rodz. Mazurkiewiczów i Wasilów

SŁOWO NA NIEDZIELE

Dwa sądy...

Czy Ty jesteś Królem Żydowskim? – pytał Piłat Jezusa. Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem, aby dać świadectwo prawdzie? Cóż to jest prawda? – tak rozpoczyna się sąd człowieka nad Królem, człowieka, który zatracił prawdę i wolność w obliczu krzyczącego tłumu, zatracił szacunek wobec życia.

Sąd człowieka nad Królem, jakże odmienny od sądu Króla nad człowiekiem, o którym przypominają słowa Chrystusa w dzisiejszej ewangelii: „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swym tronie, pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych od drugich.”

Jaka różnica między tą sceną a sceną sądu nad Chrystusem! Wówczas wszyscy – Annasz, Kajfasz, Piłat siedzieli, On zaś stał związany. Teraz On siedzi na tronie, a wszyscy stoją przed Nim. Na tym świecie ludzie i historia sądzą Chrystusa; w ów dzień Chrystus osądzi ludzi i historię, jaką człowiek kontynuuje w czasie i przestrzeni. Wtedy zapadnie decyzja, kto będzie stał, a kto upadnie.

Sąd człowieka nad Królem i sąd Króla nad człowiekiem. Te dwa sądy dotyczą historii człowieka, także tej współczesnej, dotyczą nas...

Dziś, jak i w przeszłości nie brakuje ludzi, którzy stają w szeregu z Piłatem, i już nie tylko, że nie rozpoznają w Chrystusie Króla, to nie postrzegają prawdy, są znudzeni w jej poszukiwaniu bądź często osamotnieni, inni jeszcze odgrywają ów cyniczny epizod w słowach: *Cóż to jest prawda?* To był dramat człowieka tamtych czasów i każdego czasu, kiedy człowiek popełnia błędy Piłata, nie dostrzega Chrystusa jako Króla w głodnym, potrzebującym, spragnionym, nagim, chorym. Ileż sądów wydał człowiek i historia nad tymi właśnie najmniejszymi, potrzebującymi, zapomnianymi.

O nich upomni się Chrystus w dzień sądu nad człowiekiem. *„Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili”*. Sąd Chrystusa nad człowiekiem, sąd Króla, Pasterza najmniejszych, sąd Tego, który jest Prawdą i Życiem. Jakże odmienny ten sąd od ludzkich sądów, jakże odmienne pojmowanie Króla, jakże odmienne widzenie człowieka... (xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

CHRYSTUS KRÓL!

Uroczystość Chrystusa Króla do liturgii wprowadził papież Pius XI encykliką *Quas Primas* z 11 grudnia 1925 r. na zakończenie roku jubileuszowego. Nakazał wtedy, aby we wszystkich kościołach tego dnia po głównym nabożeństwie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówić litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu. Początkowo uroczystość obchodzono w ostatnią niedzielę października; reforma soborowa przeniosła jej termin na ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

Uroczystość ta ma nam uświadomić, że Chrystus jest Królem całego stworzenia - wszechświata. Jego panowanie nie wynika z jakichś dokonań, z wybrania czy z wywalczenia tej godności. On jest Królem, bo jest Bogiem-Człowiekiem, Stworzycielem i Odkupicielem. Z tego właśnie tytułu ma absolutną władzę. Bóg nie tylko stworzył świat, ale ciągle go stwarza i nim włada. Królestwo Jezusa jest czymś zupełnie innym od wszystkich królestw ziemskich. Dotyczy ono wszystkich narodów, wszystkich miejsc i wszystkich czasów. Ono już istnieje w Kościele, choć jeszcze nie zostało do końca wypełnione. Dlatego właśnie w codziennej modlitwie, którą zostawił nam sam Chrystus, wołamy z nadzieją: Przyjdź Królestwo Twoje!

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

bezimienna 1000,00 zł

bezimienna 100,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty

Zobowiązania związane z renowacją zabytkowych obrazów z prezbiterium kościoła wynoszą jeszcze 7.400,00 zł

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

OGŁOSZENIA

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata,
23 listopada 2014r.

1. Dzisiejsza niedziela przeżywana jako Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata kończy Rok Liturgiczny. Za tydzień rozpoczniemy Adwent.
2. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej: Tygodnika: Niedziela i Gość Niedzielny i kolejnego numeru naszego Biuletynu.

WYPOMINKI

W zakrystii lub do oznakowanych puszek w kościele możemy składać kartki wspominkowe z imionami naszych bliskich zmarłych. W ich intencji modlić się będziemy podczas nabożeństw różańcowych przez cały miesiąc listopad.

Nabożeństwa będą odprawiana codziennie o godz. 10.30 i 17.30, a w niedzielę o godz. 17.30.

Na kartce można zaznaczyć godzinę i dzień, w którym chcemy, aby modlono się za naszych zmarłych. Daje to okazję do osobistego uczestnictwa w nabożeństwie.

Zaduszki Pobrygidkowskie 30 listopada br.

Za tydzień, w ostatni dzień listopada, po każdej mszy świętej, w krótkiej modlitwie będziemy polecać Bogu dusze wszystkich zmarłych, których życie związane było z naszą świątynią: duszę króla Władysława Jagiełły – fundatora naszej świątyni, dusze Ojców Brygidów, Sióstr Brygidek, Sióstr Wizytek i Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej, księży pracujących w naszym kościele, Polek i Polaków poległych w obronie niepodległości Ojczyzny, zamordowanych na Gólgocie Wschodu, pochowanych w kryptach naszej świątyni i na dawnym cmentarzu wokół kościoła, dobrodziejów i wiernych naszej wspólnoty, którzy odeszli już do Pana. **Niech odpoczywają w pokoju wiecznym!**

Miejscem upamiętniającym ich wszystkich jest umieszczona obok bocznego ołtarza św. Józefa gotycka płyta nagrobna z XV w., która po pracach renowacyjnych powróciła z pracowni konserwatorskiej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Miejsce ekspozycji tego niezwykłego świadka bogatej historii naszej świątyni zostało wskazane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie. Więcej szczegółów o samej płycie za tydzień.

Cmentarz na Rossie

Założony w 1769 roku cmentarz na Rossie (lit. Rasų kapinės) jest zabytkową nekropolią w Wilnie, jednym z najstarszych, najbardziej znanych i najcenniejszych cmentarzy litewskiej stolicy. Geneza nazwy „Rossa” przypuszczalnie jest związana z nazwiskiem pierwotnych właścicieli gruntów (Rosickich) możliwe jest także, że wywodzi się od nazwy pogańskiego święta Rossy (lit. Rasos šventė). Dawniej w najkrótszą noc w roku 23 czerwca na wzgórzu Rossy – Hrybiszki (lit. Rasų – Ribiškių) obchodzono święto Rosy.

Źródła historyczne donoszą, że w miejscu dzisiejszej Rossy istniał cmentarz jezuicki. Wcześniej chowano tam żołnierzy, samobójców, osoby zmarłe na zarazę.

W 1801 r. zamiejski cmentarz został oficjalnie zalegalizowany przez magistrat Wilna (pochówków dokonywano od roku 1769). Inicjatorem założenia był burmistrz wileński Bazyl Miller.

Początkowo cmentarz (zwany Stara Rossa) był otoczony drewnianym parkanem, który w 1812 roku spłonął. Nekropolia znajdowała się wówczas pod opieką Misjonarzy, którzy w 1820 roku wzniesli murowany parkan. Szczątki tego muru zachowały się do dziś w części północnej i zachodniej.

Od samego zarania nekropolii kładziono tu ciała skromnych ludzi. W centrum cmentarza w latach 1841-1850 zbudowano neogotycką murowaną kaplicę (architekt Tomasz Tyszecki), która stanęła między dwoma kolumbariami. Początkowo obok kaplicy zbudowano drewnianą, a w 1888 roku murowaną dzwonicę (architekt Julian Januszewski). W kolumbariach chowano najbardziej zamożnych i zasłużonych dla miasta obywateli. W XX wieku kolumbaria zostały zniszczone.

Dwieście lat wystarczyło, aby zebrali się tu przedstawiciele wielu pokoleń, rozmaitych zawodów, wybitni działacze społeczni, malarze, kompozytorzy i uczeni. Specjalną rangę uzyskało Wzgórze Literatów, Aleja Główna (Profesorów), Wzgórze Aniołów.

Cmentarz składa się z 4 części – Starej (1769 r.) i Nowej Rossy (1847r.), Cmentarza Wojskowego oraz Mauzoleum Matka i Serce Syna. Leżą tu

żołnierze polegli w walce o Wilno w czasie pierwszej i drugiej wojny światowej.

L. Rydel pisze: „Cmentarz jest rozległy i dziwnie piękny. Samo jego położenie niezwykle: rozkłada się on tarasowo na stoku dość pochylego pagórka. Osobny urok nadają mu rozłożyste stare drzewa, rosnące gęsto i nieregularnie, jak w lesie. Między nimi wiją się swobodnie, wspinają w górę i schodzą w dół ścieżki, snujące się kręto wśród mogił. Tak przynajmniej wygląda najstarsza, najrozleglejsza, trochę dzika i właśnie dlatego najpiękniejsza część tego leśnego cmentarza. Latem, kiedy przez konary okryte gęstwą liści ledwie przedzierają się słoneczne promienie, w gałęziach rozśpiewają się ptaki, a ziemia okryje się kwieciami leśnymi, przecudny musi być ten cmentarz na Rossie.”

Na Rossie spoczywa serce Józefa Piłsudskiego i grób jego matki, siostry i pierwszej żony. Marszałek chciał być pochowany wokół swych żołnierzy. Najważniejszy grób Rossy – przykryty płytą z czarnego wołyńskiego granitu - spoczywa tu serce Marszałka Józefa Piłsudskiego u stóp trumny ze szczątkami Jego Matki Marii z Billewiczów Piłsudskiej.

Józef Piłsudski pisał: *”Nie wiem czy nie zechcą mnie pochować na Wawelu. Niech! Niech tylko moje serce wtedy zamknięte schowają w Wilnie, gdzie leżą moi żołnierze, co w kwietniu 1919 roku mnie jako wodzowi Wilno jako prezent pod nogi rzucili...”*

Jego życzenie spełniono w 1936 roku. Uroczystości pogrzebowe na

Rossie odbyły się 12 maja 1936 r., w pierwszą rocznicę śmierci Marszałka, wziął w nich udział prezydent Polski Ignacy Mościcki. Na płycie grobowej widnieje lakoniczny napis: MATKA I SERCE SYNA, nie ma nazwiska, ale każdy Polak przybywający na Rossę wie, kto w tym miejscu jest pochowany.

26 tysięcy nagrobków, pomników i grobowców są porzucane po malowniczych pagórkach porośniętych brzoźami i dębami. Za najpiękniejszy pomnik nagrobny uznaje się brązową rzeźbę anioła na mogile Izy Salmonawiczówny (wykonaną w 1903 r., na zdjęciu).

